

paastaar, at der ingen Enighed kan tilveiebringes i Rigsdagen og med Regeringen i langfommelig Tid; og først og fremmest, før et saadant Forslag fremkommer, maa der gaa forud omfattende Overveielser for at faae at vide, hvad det er, man egentlig vil besfatte.

Høale: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at Forbringingen om Formue- og Indkomstskat fremkom ifjor og med saadant Alvor, at man kunde se, det var Hensigten at holde fast paa den, og der havde derfor været Anledning for Regeringen til, dersom den vilde tage Hensyn til Forslaget, saa allerede tidligere at have faaet gjort de Arbejder, som den ærede Rigsdagsmand talte om. Jeg tror, at det ærede Medlem i sine Udtalelser gif saa yderligt, at han vistnok var paa det Nærmeste til at kunne fortjene, at man modfagde ham med Alvor. At komme med saadanne Beskyldninger, som at vi fastholde vort Forslag, fordi vi ikke ville Foranstaltningerne, tror jeg virkelig er uforpaaeligt, og jeg tror ogsaa, man skal vogte sig derfor; thi der kunde ellers komme modfattede Beskyldninger over til dem, som ikke ville gaa ind paa en Formue- og Indtægtskat.

Formanden: Det ærede Medlem feiler dog ved at gaa ud fra, at den foregaaende Taler, som han refererede sig til, havde fremfat nogen Beskyldning. Det 2det Medlem for 10de Kredts (Sessen) sagde netop, at han kun vilde tiltjendegive, at man udsatte sig for en Mistanke, for hvis Berettigelse han ikke vilde udtale sig.

Sessen: Jeg vil blot bemærke, at jeg ikke gif yderligere, end jeg vilde, og det glæder mig, at jeg ikke gif saa yderlig, at det ærede Medlem fandt Anledning til at gjøre nogen Modsigelse til det, jeg yttrede.

Ordføreren (Bonquière): Da jeg antager, at de ærede Medlemmer kunde ønske snart at afslutte denne Sag, skal jeg indskrænke mig til nogle saa Ord lige overfor det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Høale). Jeg vil blot bemærke, at naar han udtalte, at de Sagkyndige tildels havde anbefalet et lignende Forslag, saa er det dog ogsaa kun tildels. Alle Sagkyndige have været enige om, at faste Forter ere at foretrække

for flydende Forter, og det er væsentlig kun Penge-spørgsmaalet, det har dreiet sig om. Fortet paa Middelgrunden anser jeg for et stort Fremskridt, og naar jeg har ønsket flere Forter, er det for at faae Forsvaret endnu bedre og for at frigjøre Flaaden i videste Udstrækning. At det er et meget stort Fremskridt, har jeg baade ved 1ste og ved denne Behandling udtalt, og det har Flertallet ogsaa udtalt. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at dersom man alene skal støtte Forsvaret paa flydende Forter, og svigter den Forudsætning, at Minerne ere udlagte, er det et meget farligt Forsvar. Lige overfor min ærede Kollega i Udvalget fra 1ste Kreds (Carstensen) skal jeg blot bemærke, at han maa have misforstaaet mine Udtalelser om Hyggelighed. Han har ikke opfattet det, som jeg havde ment det, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg tillader mig at anbefale de ærede Medlemmer at stemme for Forslaget, saaledes som det er formuleret af Udvalgets Flertal.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Carstensen:

Til § 1.

A. 5. Summen „2,802,600“ forhøjes med „360,000 Kr.“ til: „3,162,600 Kr.“.

B. affattes saaledes:

1) Til Udvikling af Flaadens Materiel	10,720,000 Kr.
2) Til Foranstaltninger for Flaaden ved Agerøsfund .	1,080,000 —
	<hr/>
	11,800,000 Kr.“

Til § 2.

Paragrafen affattes saaledes:

„Af de i § 1 nævnte Foranstaltninger skulle de under Litr. A. 2—5 samt under Litr. B. 2. anførte være fuldendte inden 1ste April 1881 og de under Litr. A. 1. og B. 1. anførte inden 1ste April 1883.“

forfattedes med 26 Stemmer mod 20.